

עורך: אלף סתיו וקוראין

פסנתר ורשום

עמדות ופטרונות
לארועים מהחיים

על 'מיינקה הודית' - ציפור שיר ממשפחת הזחזיר - שנוקמת בחתולים; שגזלת קיני יונים; שמלהלכת אימים אפילו על אנשים ועוד

היא כחה משם. מאז היא מתרבה ומצפפה את הארץ כולה. כמחברים יש עליה מלא זעם. מתברר שצדקתי כאשר ייחסתי לה בשבת שעבר רע ואלמות ותוקפנות. אבל בניגוד גמור למה שמצאתי כתוב — דוקא מי שמכיר אותה מהשטח, מדבר בשבחיה. הנה דבריו, בחלוקה לפטרונות משנה:

שטר המקוף הטבתי

הצפר שלי באשדוד, כאמור, דוקא מלא שבחים על הציפור. הנה דבריו:
מאז שדיא הגיעה לרחובנו, נהיה בכל האזור שמוחה וששון. שירת צפורים מרעננת ממלאה את הרחוב. אני וילדי מרגישים, כאילו שאנחנו בתוך 'שמורת טבע'... ממש כך. יש להן קולות מדהימים, שממש מפגינים אותן לחתולה שאחה בעיר... בטבע.
בקשר למה שאחה אומר שהיא טורפת גללים וכינים מקונים של אחרים, אני דוקא לא רואית כך. לדעתי היא 'שחרות צדק' — לא פחות! איזה עוקץ כשהיא מוחה שמיישרת רוצה להצטרף למישור אחר, היא מיד מתייצבת ופותרת סדרת המריקות המפורסמת שלה. בהו היא מועיקה את כל חברותיה, וביחד הן מסלקות את הפולש.
לאחרונה ראיתי אותה מטפלת כך בחתולי! לא פחות. חתול אחד הכי מארב, מוחך משרה לזמטת על גתל של דודו. הפיינה זיהתה את זה והחלה לעשות קולות ונפונים. כל חברותיה הצטרפו אליה, עד שהחתול נאלץ לוותר.

■ □ ■

בואו נקבל את דברי האיש. זה עדיין לא אומר שדיא כדאי עדיין? יש סוג של 'בריון שכונתי', שעל הדרך גם 'אחראי' על הסדר השכונתי, הוא לא יתן שמיישו יגע במישור. לא כי הוא כזה טוב. אלא רק לו מותר... לאחרים אסור. את המצפון שלו על מעשיו התקפניים, הוא מרגיע בזה שהוא מרסן אחרים...
כראיה לדברים האחרונים, נעבור לקטע הבא.

מלחמת חורמה עם עורבים

אחד האויבים המזוהרים של המיינקה הוא העורב. היא עצמה סוג של עורב. רק קטן יותר ורזין יותר. (זה נכון). אפשר להבחין שיש לה הלכח ורקוד כשל עורב. פלני אומר לי: 'עני, שספרת לי על קיומו של עוף כשם מיינקה, הייתי בטוח שאני רואה כוחה הרבה עורבים צעירים, שעדיין לא בגרו...'
ועורב עצמו מתגלל לביצים ולגוזלים. בעקרון הוא אוכל נבלות. אבל כשאין נבלות כסביבה, הוא מתגפל על קינים ואוכל מה שיש

סניג' הודית / מצות

הציפור שכתבתי עליה קטע במסגרת בשבוע שעבר ורשאלתי: 'מי מריני מי יודע?' נחשפה במהלך השבוע בשמה, בכות קוראים חרוצים.
יש עליה הרבה דברים ככתובים, ולהלן אצטט מהם, אבל כדרכי כאן, מעניין אותי בעיקר מה אומרים עליה הקוראים שלי. עדיית חיות מוזן — חשוכות לי יותר מכל מה שכתוב באנציקלופדיות השונות.

■ □ ■

מי שנתן לי עליה הרבה פרטים, היה מי שאקרא לו 'הצפר שלי באשדוד'. הוא לא באמת 'צפר', אבל כך יודע להבחין על עולמם של בעלי הנף וה מדבר אלי. אולי הוא לא יודע את שפת הציפורים, אבל למד משהו על אורחות חייהן. אחרי שהתבונן בהן, ראיית לגבי השם. קוראים לה 'מיינקה הודית' או 'מאינה הודית' וגם: 'מאונה מצויה'. היא אכן הגיעה מותר. יש אומרים שהגיעה על גבי ספינות, כשקוננה בין המכולות בסתר, ויש אומרים שאחרי שהרבה לארץ ליצפאר',

הכריים מי מכס שלא ממשנין בציפורים, שילבו ל'סודר רבא (וא) ל'סודר הקורים...'. כ'סודר הזה נשכתי כלי, ב'קספדי' ש'ל ציפור שיר אחר, ונשקבתייה כמכס' אחר שפנת נוספים — כ'נש'ל משפחה ולעורבים וברגש על ה'רורי שהופשתי את שפני הוא שנה לשם: 'מיינקה הודית'.

צפיה בהתנהגות בעלי חיים — ולא דוקא בעלי כנף — היא החיובי ישן שלי. הפעם, כעמקת חיפשי אחר ציפור פלויית — לקבשת קורא — נסתפתי כאמור לנושא. הציפור אודותיה אני הולך לדבר, שנתנה לי את כל תפיסת עולמי לגבי ציפורים במעני. מה היתה תפיסת עולמי ומה השתנה ביני אומר לכם.

תמיד חשבת לי עצמי:
לא היה מאז בריאת העולם כל כך טוב לבעלי כנף, כמו בימינו. מודע? כי ציפור כיום, לא מארימת על ידי אף אחד. אין לה אחד מבלי החיים שעל פני הקרקע, שאיננו מאויים.
תמלה מארימת ע"י העכביש. העכביש ע"י הלשאה. הלשאה ע"י הנחש. העכבר ע"י החתול. החתול ע"י הכלב וע"י בני אדם. הכלב ע"י מכוניות כבכיש שעשויות לדרוס אותו וכי וכי...
הרגיש שבס מארימים כל הזמן. הקונים ע"י הגורלות מהם, וכולם כאחד — ע"י האדם, שפורש מהם, וכולם כממוררת.

ומה קורה בשיסוי? בעבר היה 'מקצוטי' מוכר ומלא של ציפיי עופות כיום זה כמעט 'פס'ר'. עבר מן העולם. חוץ מכמה הפתקנים, שמתפשים חזויות חיים, אין לה אדם שיצולק, על בעלי כנף.
לא מעט בעלי כנף הם 'מיזן מוזן', שאסור על פי חוק לצוד אותו — גם לאתם שמתפשים חזויות.

בעבר היו בשמים עופות טורפים, שכל העופות פחדו מהם, דוגמת הנץ, הנשר ועוד. כיום, עופות טורפים אלה נמצאים רק בגן החיות או בשמורת טבע מוקצות. בשטח הארובי, שוב לא המצא בעלי כנף מפתדים. כך יוצא, שאחה רואה בסמוך לצומת פירוורים אופיינית, המושלכת מקומטוריה מודומת, יונים לצד דוררים, עורבים לצד פשושים ועוד, ולא קרב זה אל זה ולא אומר זה לזה דבר.

כן מצוי לראות מריכות בין יונים למשל (ביצק האפורות), כאשר הן רבות על שטחי מחיה, אבל זה במסגרת של החמודות בין כוחות שרים. בערך כמו כוחה בית ספר שפורצת בה מריבה מפעם לפעם. לא יותר. יש ציפורים מודות, שצריכות אקלים מתאים להן. אלה חכה מסע זו שנתן בן אלפי קילומטרים, מצפון לדרום ולחשך. מסע זה בודאי טומן בחובו סכנות. אבל אני מדבר על בעלי הכנף שהם רב שנתים. בהם, כאמור, הזינים והדוררים והעורבים ועוד. כל אלה נמצאים כל השנה באותו מקום. אותה נוכחתי. צדתי אותה ית ליתן בין. כאשר